

O noapte de iulie la Săcel

Nicu Hăloiu

O noapte de iulie la Săcel

Se ivește luna de pe deal,
galbenă, rotundă, ca un glob,
se împarte-apoi în fiecare val,
pentru fiecare val, câte un ciob!

Deasupra ei, puzderie de stele,
acoperă sclipind bezna adâncă,
călăreți pe caii fără șele,
ce-n infinitul nopții se aruncă!

Carul Mare se vede într-o parte,
Carul Mic, se vede și el clar,
numai luna, cu globu-i de cleștar,
se-aruncă-n lac, în mii de cioburi sparte!

Se pune-un vânticel să sufle lin,
cu palma-i fină el trece peste lac,
se-aud copacii ca într-un suspin
foșnind pe deal, prelung, elegiac!

Străluce luna precum un far gălbui,
lumina-i blândă, atinge chipu-ți blând,
aștept cu tine sosirea nimănui,
până stele s-or stinge , rând pe rând!